

Itālijā un kurš veic komercdarbību Itālijā, izmantojot šo pastāvīgo uzņēmumu, ir jāvar izmantot Sestajā direktīvā paredzēto parasto atskaitīšanas mehānismu, pat ja daži komercdarījumi tiek veikti tieši no tās vietas, kurā atrodas šīs personas galvenā uzņēmējdarbības vieta.

⁽¹⁾ OV L 331, 11. lpp.

⁽²⁾ OV L 326, 40. lpp.

⁽³⁾ OV L 145, 1. lpp. — Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze.

Prasība, kas celta 2008. gada 3. jūnijā — Eiropas Kopienų Komisija/Somijas Republika

(Lieta C-246/08)

(2008/C 209/43)

Tiesvedības valoda — somu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — P. Aalto un D. Triantafyllou)

Atbildētāja: Somijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Somijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Sestās PVN direktīvas 77/388/EEK ⁽¹⁾ 2. panta 1. punkts, kā arī 4. panta 1., 2. un 5. punkts, jo tā juridiskās konsultācijas, kuras par daļēju atlīdzību sniedz valsts juridiskās palīdzības biroji (tajos nodarbināti valsts juridiskie konsultanti) saskaņā ar tiesību normām par juridisko palīdzību neapliek ar pievienotās vērtības nodokli, lai gan atbilstoši pakalpojumi, ja tos sniedz privāti juridiskie konsultanti, ir apliekami ar pievienotās vērtības nodokli;

— piespriest Somijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Somijā tiesiskā palīdzības saņēmējs savam atbalstam tiesvedības procesos var izvēlēties valsts vai privātu juridisko konsultantu. Šajā gadījumā valsts juridiskā konsultanta par daļēju atlīdzību sniegtie pakalpojumi no pievienotās vērtības nodokļa ir atbrīvoti, lai gan privāta juridiskā konsultanta par daļēju atlīdzību sniegtie pakalpojumi ir apliekami ar pievienotās vērtības nodokli. Pēc Komisijas domām šajā gadījumā pastāv nevienlīdzīga attieksme pret vienādiem pakalpojumiem no pievienotās vērtības nodokļa viedokļa, kas ietekmē Kopienas pašas līdzekļus.

dzīga attieksme pret vienādiem pakalpojumiem no pievienotās vērtības nodokļa viedokļa, kas ietekmē Kopienas pašas līdzekļus.

Komisija apgalvo, ka valsts juridiskās palīdzības biroju pakalpojumi tiesvedības procesos neietilpstot Sestās PVN direktīvas 4. panta 5. punkta 1) apakšpunkta piemērošanas jomā. Šie pakalpojumi neapšaubāmi būtu atbrīvoti no pievienotās vērtības nodokļa, ja tie tiktu sniegti bez atlīdzību. Tomēr, ja juridiskās palīdzības saņēmējs par to maksā atlīdzību, valsts juridiskās palīdzības biroju sniegtos pakalpojumus nevar uzskatīt par tādiem, kas ir atbrīvoti no pievienotās vērtības nodokļa.

Saskaņā ar PVN direktīvas 4. panta 5. punkta 2) apakšpunktu publisko tiesību subjekti saistībā ar to iestāžu darbību ir uzskatāmi par nodokļa maksātājiem, ja citāda attieksme [pret tiem] izraisītu nozīmīgu konkurences izkropļojumu. Pat ja pieņemtu, ka valsts juridiskās palīdzības biroji šajā sakarā darbojas kā iestādes, to uzskatīšana par tādām, kas ir atbrīvotas no nodokļu maksāšanas, minētajos gadījumos izraisītu nozīmīgu konkurences izkropļojumu. Šī iemesla dēļ tās no pievienotās vērtības nodokļa viedokļa ir uzskatāmas par nodokļu maksātājām.

⁽¹⁾ OV L 145, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 9. jūnijā — Eiropas Kopienų Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-248/08)

(2008/C 209/44)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — Eleni Tserepa-Lacombe un A. Markoulli)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 3. oktobra Regulas (EK) Nr. 1774/2002 ⁽¹⁾, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam, 4. panta 2. punkta a) un c) apakšpunktā, 5. panta 2. punkta c) apakšpunktā, 6. panta 2. punkta b) apakšpunktā, 10.–15. pantā, 17., 18. pantā un 26. pantā;

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.